دجوکه کافر شدند و بتان را پرستیدند و خدای تعالی را هیچ شکر نگفتند باز فرمود حبیب خود را
علیه السلام تا جواب روشن گوید پس فرمود قُلْ هُوَ الَّذِي بگوی آن نصرت دهنده شما
در جنگها و روزی دهنده شما را در دنیا آن خدایست که ذَرَأَكُمْ بیافرید شما را
فِي الْأَرْضِ در زمین و آن خدایست که اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ باو گرد کرده شوید پس از مردن
و زنده شدن بازگشت شما برحمت او و یا بعذاب او باشد دوستان او و مؤمنان او در بهشت
جای دهد و کافران او و دشمنان او در دوزخ نصیب عارف آنست که شنوائی و بینائی
و دانائی و زنده کی و مرده کی همه از و داند و خلایق را مظاهر شناسد چنانکه عارف رومی
فرماید نظم چون تو شیرنای منی بی دم من ناله مکن تا چو چنگت ننوازم ز نوا هیچ مگو
ذره ها کان محو شد در آفتاب ه جنگ او بیرون شد از روی حساب ه چون ز ذره محو شد نفس و نگ
جنگش اکنون جنگ خورشید است و بس ه رفت از وی جنبش طبع و سکون از چه از انا الیه راجعون
ما بجز تو ز خود راج شدیم و از رضاعی اهل مستفرغ شدیم در فروع راه ای مانده ز غول
لاف کم زن از فروع و از اصول جنگ ما و صلح ما ای نور عین نیست از ما هست بین الاصبعین
چون از اول سوره تا اینجا از عذاب کافران و راحت مؤمنان و زنده شدن ایشان در
روز قیامت خبر کرد کافران بطریق مسخرگی و انکار از محمد و محمدیان می پرسیدند از آن نیز
خبر کرد و گفت وَيَقُولُونَ و می گویند کافران مَتَى کی باشد هٰذَا الْوَعْدُ این وعده

کردن و آمدن قیامت خبر کنید ما را از این اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ اگر هستید
شما راست گویان نصیب عارف آنست که از انکار منکران خسته دل نشود چون
پیش از من به بهترین ما [illegible] بدتر از من کرده اند [illegible] و شکر گوید که از
منکران نیست خطاب شد مر حبیب خود را صلی الله علیه و سلم تا بگوید جواب ایشان
قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ بگوی ای محمد بدرستی که نیست دانستن آمدن قیامت نزد
هیچ کس مگر نزد خدای تعالی وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ و بدرستی و راستی که نیستم من مگر بیم کننده
و خبر کننده از قیامت مُبِينٌ پیدا کننده آنچه بر من فرستند و مرا فرماید تا بگویم من نمیدانم
که کی خواهد بود نیستم من مگر پیدا کننده یا پیدا و رسول ظاهر ابن لازم و متعدی یعنی
ذات من در میان شما پیداست و از دروغ گفتن و خیانت مبراست من محمد امینم
و رسول مبینم و چون شمع منیرم بباد انکار منکران نمیرم فَلَمَّا رَاَوْهُ پس چون ببینند
آن وعده را یعنی عذاب قیامت را زُلْفَةً ای ذا زلفة نزدیک سِيْئَتْ غمگین گردد
و سیاه شود وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا والسوء والمساءة غمگین کردن وقیل زشت شود یعنی
وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا او رویهای آن کسانی که کافر شده باشند وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي
و گفته شود مر ایشان را این آن عذابیست که كُنْتُمْ بودید شما بِهِ تَدَّعُونَ
که آرزو می بردید او را و می گفتید که کی باشد این وعده قیامت الادعا خواندن

السوء والمساءة
غمگین کردن وقیل
زشت شود

Copyright © King Saud University